

som Grændsen mellem større og mindre Fartøier, og naar vi nu saaledes engang have opstillet en vis bestemt Grændse mellem større og mindre Skibe, som f. Ex. kommer til Anvendelse ved Spørgsmaalet om, hvem der kan føre et saadant Skib, og hvormange Navigatører der skal være ombord osv., saa forekommer det mig, at denne Grændse ogsaa bør fastholdes i nærværende Tilfælde, idet det er nyttigt, at Søfolk og Skipperne have med eensartede Bestemmelser at gjøre overalt, saa at der ikke gjælder een Bestemmelse for eet Tilfælde, og en anden Bestemmelse for et andet Tilfælde. Sættes Grændsen saaledes til 40 Commercelæster, saa vil man forøvrigt kunne lade Bestemmelsen blive uforandret, som den er foreslaaet. Hvis man saa derhos — som et andet æret Medlem (Dresing) gjorde opmærksom paa — bestemmer Diæter for de Tilfælde, hvor Lægen maa gjøre en længere Rejse for at komme til det Sted, hvorfra han skal sættes ud til Fartøiet, saa troer jeg, at der vil være taget alle de Hensyn, som bør tages. Jeg skal altsaa for Dieblirket holde paa Regjeringens Forslag ligeoverfor Udvalgets Forslag under Nr. 5 a, men idet jeg ønsker det ændret, saaledes som jeg nu har anthydet, til 3die Behandling.

Ordføreren: Ja, dersom man skulde bestemme et heelt nyt Regulativ for Gehyernerne, vilde der ganske vist ikke være Noget til Hindrer for at følge den Vej, som det sidste ærede Medlem anthydede, men, naar man iøvrigt vender tilbage til det Reglement af 20de September 1838, der indeholder de gjældende Regler for Betalingen af Lægerne i alle andre Quarantainevæsenet vedkommende Tilfælde, saa vilde det dog være noget sært, for dette enkelte Tilfælde, at fastsætte en anden Gradation mellem Skibenes Væstedrægtighed end den, som hiint Reglement indeholder. Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkning om, at Skibe, der ikke ønske Communication med Land, ikke bør være forpligtede til at heise Quarantaineflag, skal jeg tillade mig at udtale, at det utvivlsomt var ønskeligt, om alle Skibe, der havde cholera-smittede Personer eller Lig af saadanne Personer ombord, gif under Quarantaineflag,

forat andre Skibe kunde tage sig ibare for dem; thi, naar et Skib kommer til Land, saa undersøger man ikke alene, hvorledes Sundhedstilstanden er og har været ombord, men ogsaa om det paa Rejsen har haft Communication med andre Skibe, hvor der var Cholera-syge eller Lig af Cholera-patienter ombord. Jeg troer heller ikke, at Bestemmelsen i § 2 vil være til Besvær i nogen Maade, thi de Skibe, som ikke ønske Communication med Land, og som paa Grund deraf ikke heise Flag, vil der jo ikke vederfares det mindste Ondt. Der ikke fastsat noget Ansvar for i det Hele at undlade at heise Flag, og, da man derhos ikke faaer med saadanne Skibe at gjøre, vil man jo mange Gange ikke vide, hvad det er for Skibe. I practisk Henseende har Sagen altsaa ikke Stort at betyde, men forøvrigt skal denne Bemærkning blive taget under nærmere Overveielse.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gif til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget under Nr. 1 a. til Udfæstets § 1:

„en Søfjæstads“ forandres til „nogen anden af Rigets Søstæder“.

vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.

2) Forslag af Samme under Nr. 1 b. til samme Paragraph:

Efter „ved“ i Slutningen af 6te Linie tilføies: „Quarantainecommissionens eller“.

vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.

3) Forslag af Samme under Nr. 1 c. til samme Paragraph:

Til Paragraphen føies et nyt Stykke, saalydende:

„Det Samme gjælder om Skibe, som ankomme fra andre Steder, og som have eller paa Rejsen have haft Cholera-syge eller Lig af saadanne ombord“.

vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.